



Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 35/11
Λουξεμβούργο, 12 Απριλίου 2011

Απόφαση στην υπόθεση C-235/09
DHL Express France SAS κατά Chronopost SA

Η απαγόρευση παραποίσεως/απομιμήσεως την οποία επιβάλλει εθνικό δικαστήριο επιλαμβανόμενο ως δικαστήριο κοινοτικών σημάτων εκτείνεται, κατ' αρχήν, σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης

Μέτρο εξαναγκασμού –όπως μια χρηματική ποινή– το οποίο σκοπεί στη διασφάλιση της τηρήσεως της απαγορεύσεως αυτής παράγει, κατ' αρχήν, αποτελέσματα στην ίδια αυτή επικράτεια

Ο κανονισμός για το κοινοτικό σήμα 1 θεσπίζει ένα κοινοτικό καθεστώς σημάτων, το οποίο παρέχει στις επιχειρήσεις το δικαίωμα να αποκτούν κοινοτικά σήματα τα οποία τυγχάνουν ομοιόμορφης προστασίας και παράγουν τα αποτελέσματά τους σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης.

Προς διασφάλιση της προστασίας αυτής, ο κανονισμός προβλέπει ότι τα κράτη μέλη ορίζουν στο έδαφός τους «δικαστήρια κοινοτικών σημάτων», τα οποία είναι αρμόδια για τις αγωγές λόγω παραποίσεως/απομιμήσεως και, αν το εθνικό δίκαιο τις επιτρέπει, λόγω επαπειλούμενης παραποίσεως/απομιμήσεως κοινοτικού σήματος. Όταν ένα δικαστήριο κοινοτικών σημάτων διαπιστώνει την ύπαρξη παραποίσεως/απομιμήσεως ή επαπειλούμενης παραποίσεως/απομιμήσεως κοινοτικού σήματος, εκδίδει απόφαση η οποία απαγορεύει στον δράστη της παραποίσεως/απομιμήσεως τη συνέχιση των πράξεων που συνιστούν παραποίση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίση/απομίμηση. Λαμβάνει επίσης, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα κατάλληλα μέτρα που διασφαλίζουν την τήρηση της απαγορεύσεως αυτής.

Η εταιρία Chronopost SA είναι δικαιούχος του κοινοτικού και του γαλλικού σήματος «WEBSHIPPING», τα οποία κατατέθηκαν το 2000 και καταχωρίστηκαν, μεταξύ άλλων, για υπηρεσίες υλικοτεχνικής υποστηρίξεως και διαβιβάσεως πληροφοριών, καθώς και παραλαβής και διανομής αλληλογραφίας και διαχειρίσεως επείγουσας αλληλογραφίας. Παρά την καταχώριση αυτή, η DHL Express France SAS (διάδοχος της DHL International) χρησιμοποίησε τον ίδιο όρο για να διακρίνει υπηρεσία διαχειρίσεως επείγουσας αλληλογραφίας, διαθέσιμη κυρίως μέσω του Διαδικτύου.

Με απόφαση της 15ης Μαρτίου 2006, το tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) –επιληφθέν ως δικαστήριο κοινοτικών σημάτων– δέχθηκε ότι η DHL Express France διέπραξε παραποίση/απομίμηση του γαλλικού σήματος WEBSHIPPING, αλλά δεν αποφάνθηκε επί της παραποίσεως/απομιμήσεως του κοινοτικού σήματος. Το Cour d'appel, ενώπιον του οποίου άσκησε έφεση η Chronopost, επικύρωσε την απόφαση αυτή, στις 9 Νοεμβρίου 2007, και απαγόρευσε επ' απειλή χρηματικής ποινής τη συνέχιση της εκ μέρους της DHL χρήσεως των σημείων «WEBSHIPPING» και «WEB SHIPPING». Εντούτοις, δεν δέχθηκε το αίτημα της Chronopost περί επεκτάσεως των αποτελεσμάτων της απαγορεύσεως σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης. Ως εκ τούτου, περιόρισε τα αποτελέσματα της απαγορεύσεως μόνο στη γαλλική επικράτεια. Η DHL υπέβαλε αίτηση αναιρέσεως. Η αίτηση αναιρέσεως απορρίφθηκε, αλλά, δεδομένου ότι η Chronopost άσκησε αντανάιρεση κατά του κατά τόπον περιορισμού της απαγορεύσεως και της χρηματικής ποινής, το Cour de cassation έκρινε αναγκαίο να υποβάλει ερώτημα στο Δικαστήριο επί του ζητήματος αυτού.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Το Δικαστήριο απαντά, πρώτον, ότι ο κανονισμός έχει την έννοια ότι απαγόρευση επιβληθείσα από εθνικό δικαστήριο επιληφθέν ως δικαστήριο κοινοτικών σημάτων εκτείνεται, κατ' αρχήν, σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης.

Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το κατά τόπον πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως που επιβάλλεται από δικαστήριο κοινοτικών σημάτων καθορίζεται από δύο στοιχεία, εκ των οποίων το ένα αφορά την κατά τόπον αρμοδιότητα του δικαστηρίου αυτού και το δεύτερο το αποκλειστικό δικαίωμα του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος.

Αφενός, η κατά τόπον αρμοδιότητα του δικαστηρίου σημάτων είναι αποκλειστική όσον αφορά την εκδίκαση όλων των αγωγών λόγω παραποίησης/απομίμησης και, αν το εθνικό δίκαιο τις επιτρέπει, λόγω επαπειλούμενης παραποίησης/απομίμησης κοινοτικού σήματος. Ως εκ τούτου, το δικαστήριο αυτό είναι αρμόδιο, ιδίως, για να εξετάζει συνιστώντα παραποίηση/απομίμηση πραγματικά περιστατικά στο έδαφος κάθε κράτους μέλους. Ως εκ τούτου, η αρμοδιότητά του εκτείνεται, κατ' αρχήν, σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης.

Αφετέρου, το αποκλειστικό δικαίωμα του δικαιούχου ενός κοινοτικού σήματος εκτείνεται, κατ' αρχήν, σε ολόκληρο το έδαφος της Ένωσης, στο οποίο τα κοινοτικά σήματα τυγχάνουν ομοιόμορφης προστασίας και παράγουν τα αποτελέσματά τους.

Συγκεκριμένα, το κοινοτικό σήμα έχει ενιαίο χαρακτήρα που σκοπεί στην ομοιόμορφη προστασία, σε ολόκληρο το έδαφος της Ένωσης, του δικαιώματος που παρέχει το κοινοτικό σήμα κατά του κινδύνου παραποίησης/απομίμησης. Προς διασφάλιση αυτής της ομοιόμορφης προστασίας, η επιβληθείσα από δικαστήριο κοινοτικών σημάτων απαγόρευση συνεχίσεως πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση πρέπει, κατ' αρχήν, να εκτείνεται σε ολόκληρο το έδαφος της Ένωσης.

Πάντως, το κατά τόπον πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως μπορεί να περιορισθεί σε ορισμένες περιπτώσεις. Συγκεκριμένα, το αποκλειστικό δικαίωμα του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος παρέχεται για να μπορεί ο δικαιούχος να διασφαλίζει ότι το σήμα αυτό μπορεί να επιτελέσει τις ιδιαίτερες λειτουργίες του². Ως εκ τούτου, η άσκηση του εν λόγω δικαιώματος πρέπει να επιφυλάσσεται για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η χρήση του σημείου από τρίτον προσβάλλει ή μπορεί να προσβάλλει τις λειτουργίες του σήματος.

Επομένως, αν το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων διαπιστώσει ότι οι πράξεις που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος περιορίζονται σε ένα μόνον κράτος μέλος ή σε μέρος της επικράτειας της Ένωσης –διότι το πρόσωπο το οποίο υπέβαλε το αίτημα περί απαγορεύσεως έχει περιορίσει κατά τόπον την αγωγή του ή διότι ο εναγόμενος αποδεικνύει ότι η χρήση του σημείου δεν προσβάλλει ή δεν ενδέχεται να προσβάλλει τις λειτουργίες του σήματος, ιδίως για γλωσσικούς λόγους– το δικαστήριο αυτό πρέπει να περιορίσει το κατά τόπον πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως την οποία επιβάλλει.

Δεύτερον, το μέτρο εξαναγκασμού του οποίου τη λήψη διέταξε δικαστήριο κοινοτικών σημάτων κατ' εφαρμογήν του εθνικού του δικαίου παράγει αποτελέσματα και εντός των άλλων κρατών μελών πλην του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει το επιληφθέν δικαστήριο.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι τα μέτρα εξαναγκασμού, όπως μια χρηματική ποινή (χρηματικό ποσό που πρέπει να καταβληθεί σε περίπτωση μη τηρήσεως της απαγορεύσεως), των οποίων τη λήψη διατάσσει το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων κατ' εφαρμογήν του εθνικού του δικαίου σκοπούν στη διασφάλιση της τηρήσεως επιβληθείσας από αυτό απαγορεύσεως της συνεχίσεως των πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση. Επιπλέον, τα μέτρα αυτά μπορούν να είναι αποτελεσματικά μόνον αν παράγουν αποτελέσματα στην ίδια εδαφική έκταση με αυτή στην οποία παράγει αποτελέσματα η δικαστική απόφαση.

² Μεταξύ των λειτουργιών αυτών περιλαμβάνονται, ιδίως, η προστασία της προελεύσεως του προϊόντος ή της υπηρεσίας και η προστασία της εικόνας του σήματος.

Συνεπώς, προς διασφάλιση της τηρήσεως της απαγορεύσεως, όταν επιλαμβάνεται της υποθέσεως δικαστήριο κράτους μέλους εντός του οποίου παραβιάστηκε η απαγόρευση, το δικαστήριο αυτό πρέπει να αναγνωρίσει τη διατάσσουσα τη λήψη μέτρων εξαναγκασμού απόφαση και να διατάξει την εκτέλεσή της, σύμφωνα με τους κανόνες και τη διαδικασία του εσωτερικού του δικαίου. Συγκεκριμένα, βάσει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, τα κράτη μέλη και τα δικαστήριά τους υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ένδικη προστασία των δικαιωμάτων που οι πολίτες αντλούν από το δίκαιο της Ένωσης 3.

Σε περίπτωση που το δίκαιο του κράτους μέλους δεν προβλέπει μέτρα εξαναγκασμού ανάλογα προς τα διαταχθέντα από το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων άλλου κράτους μέλους, το οποίο επέβαλε την απαγόρευση, το επιληφθέν δικαστήριο πρέπει να πραγματοποιήσει τον κατασταλτικό σκοπό μέσω εφαρμογής των σχετικών διατάξεων του εθνικού του δικαίου έτσι ώστε να διασφαλίζεται κατά τρόπο ισοδύναμο η τήρηση της αρχικώς επιβληθείσας απαγορεύσεως.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

³ Η Σύμβαση των Βρυξελλών για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, υπογραφείσα στις 27 Σεπτεμβρίου 1968 (ΕΕ 1982, L 388, σ. 7), η οποία αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ.1), προβλέπει την αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων μεταξύ των κρατών μελών.